

XUÍCES, MEDIDAS CAUTELARES E ADMINISTRACIÓN PÚBLICA. PASARÍA ALGO SE SE SUPRIMISE A XURISDICIÓN CONTENCIOSO-ADMINISTRATIVA?

José Eugenio Soriano, Catedrático de Dereito Administrativo da Universidade de Estremadura.

Hai ámbitos en que existe corrupción e que os Xuíces poderían corrixir con algunha facilidade, pero, lamentablemente non están moi dispostos. Así en Urbanismo, Medio Ambiente e Contratación pública, detéctanse de continuo corrupcións e corruptelas de toda índole ante as mesmas barbas dos Xuíces, os cales, cando se lles expón procesalmente que interveñan, miran cautelosamente a outro lado... non sexa que vaian arranxar de verdade a cuestión e asuman as súas responsabilidades e deberes no canto de dedicarse a “pintar” Sentenzas maravillosas... moitos anos despois, que serven soamente para enmarcalas e logo arrumbarlas a un museo de arqueoloxía xurídica entre os trastes inútiles dunha civilización esquecida.

A situación chega ata o extremo que, inclusive, cando anos despois de que, por exemplo no medio ambiente ou urbanismo, as xentes están tranquilamente vivindo nas súas casas e pagando as súas hipotecas nunha urbanización que todos saben perfectamente ilegal, chega a Sentenza a indicar, tras afirmar enfáticamente que esa urbanización é ilegal... inclusive ¿que se legalice a situación! Os propios Xuíces recomendan así que as súas Sentenzas non se cumpran. Inaudito.

O Xuíz contencioso español, fronte ao francés, é un Xuíz moi timorato coa Administración, á que se pode dicir que lle ten verdadeiro medo a aplicarlle a legalidade. Ademais de ter un prexuízo favorable, resúltalle moi cómodo dar a razón á Administración, xa que se o expediente administrativo está feito polos técnicos da Administración ¿a que corrixirles a súa sempre magnífico facer? Vívese moito máis comodamente dando a razón á Administración que facendo xustiza. Vívese moito máis tranquilamente non creándose problemas e dando algúns pellizquitos de monxa nos pequenos asuntos que non importan nada en realidade.

O xuíz francés (e o inglés) e sobre todo o Xuíz Comunitario, son xuíces que si outorgan medidas cautelares e a tempo. En Francia o Código de Xustiza Administrativa que fixo Guy Braibant logra que os Xuíces teñan que dar verdadeira preferencia e facer xustiza de verdade, e non continuar cunha xustiza teórica e covarde que sempre é deferente e preferente coa Administración, co cal esta sabe que os Xuíces non importan e que son impunes nas súas decisións e inmunes a calquera acción do administrado que non sexa a mera súplica ou o rogo. En Francia chégase ao momento de que se pode visitar pola noite ao Xuíz na súa casa se o asunto é verdadeiramente urxente para que desde aí dite a medida cautelar. ¡Igual que aquí!

Non sería difícil lograr que a corrupción parásese se houberse Xuíces contenciosos coa coraxe de aplicar a Lei e facer xustiza na súa integridade. Bastaría que se dese preferencia aos asuntos nos que se pediu medida cautelar nestes tres campos (perfectamente posible coas normas de quenda e repartición), esixir como fianza a máxima da redacción do proxecto (que é o tope previsto para suspensión de licenzas) e realizar vista oral de inmediato (en 48 horas) desde que se solicitase a medida. Con condena en costas, por suposto, se fose temeraria a súa petición.

Ademais nin sequera é necesaria a fianza, xa que se solicitada esta medida convocáse se a vista oral de inmediato, entón non resultaría ningún prexuízo, co cal o asunto podería realmente examinarse en xustiza. Vista oral que debe durar o suficiente para que, con alegacións e probas, o Xuíz puidese tomar unha decisión con rapidez. Como fan os seus colegas estranxeiros.

Certo é que, nalgunha ocasión, si se adoptaron medidas cautelares nalgún asunto de especial importancia. E con sonoridad na prensa (asunto Endesa). Pero foi unha situación excepcional adoptada de forma excepcional (toda a Sala Terceira con votación).

Certo tamén que existiu algún Xuíz do Contencioso verdadeiramente excepcional. Penso en dous deles, un afortunadamente con boa saúde persoal e xurídica, agora no Tribunal Supremo. Redimen coa súa presenza e a súa imaxe o hastío que producen os burócratas e rutineiros xuíces do contencioso, que a diferenza dos Xuíces civís e mercantís, non fan xustiza cautelar e prefiren compracerse en dilacións inauditas.

En fin, haberá que soñar que algún día este país terá a honradez e o sentido da Xustiza que en Francia. ¡Soñemos!

